

D ů v o d y:

V jednání dovolatele, který po doručení pojistky ze dne 5. března 1927 zaplatil pojistné bez námitek a teprve dne 2. července 1927 pozastavil pojistku, jest schválení pojistky, i kdyby bylo lze souditi, že se uchyluje od pojišťovacího návrhu, a že co do tvrzených úchylek jest ji proti pojišťovacímu návrhu pokládati za protinávrh.

Bylo zjištěno, že jednoměsíční dodatečná lhůta podle čl. 9 odst. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek dovolateli vůbec nebyla dána. Jest schváliti právní názor napadeného rozsudku, že tříměsíční lhůta, do níž by pod sankcí zániku pojišťovacího poměru bylo nutno podati žalobu, dosud ani nepočala. Uděliti tuto dodatečnou lhůtu jest právem, není však s m l u v n í m závazkem (obdobný § 29 zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák. dosud není účinný) žalující pojišťovny (slova »so k a n n der Versicherer, solange die Zahlung nicht erfolgt ist, den Vertrag ohne Kündigungsfrist kündigen«).

Čís. 10176.

Je důvodem k propuštění zaměstnance podle § 27 čís. 1 zák. o obch. pom., vyhotovil-li si zaměstnanec revisní kanceláře pro svou potřebu průtisk hrubé rozvahy, jím sestavené, bez vědomí komitenta, aniž o tom vyrozuměl zaměstnavatele.

(Rozh. ze dne 26. září 1930, Rv I 1811/29.)

Žalobce, zaměstnaný v. revisní kanceláři, byl dne 29. února 1928 propuštěn proto, že pozbyl zaměstnavatelovy důvěry, pořídív si průklepy hrubých rozvah komitentů. Žalobě na majitele revisní kanceláře o zaplacení služného za měsíc březen 1928 procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. D ů v o d y: S názorem prvního soudu, že se žalobce neučinil nehodným zaměstnavatelovy důvěry, nelze souhlasiti. Hledíc ke všeobecně známé důležitosti hrubé rozvahy, není pochyby, že revisní kancelář (Bücherrevisionsbüro) jest povinna, počínati si při sestavování hrubé bilance tak, by zůstala naprosto utajena. Revisor knih musí proto s největší obezřetností vyvarovati se všeho, co by snad umožnilo, by hrubá rozvaha nezůstala utajena. Zanedbání této péče mohlo by nejen těžce poškoditi komitenta, nýbrž i zcela podkopati dobré jméno revisní kanceláře. Pořídí-li si tedy zaměstnanec revisní kanceláře, nejsa k tomu nucen a nadto bez vědomí a bez svolení komitenta nebo jeho prokuristy pro svou potřebu průklep jím sestavené hrubé rozvahy, aniž by o tom zpravil svého zaměstnavatele, ohrožuje tím těžce nejen komitenta, nýbrž i pověst firmy svého zaměstnavatele a dopouští se těžkého porušení důvěry, maje jako odborník znáti dalekosáhlost svého jednání. O takovéto porušení jde

tu tím spíše, an žalobce uschoval průtisky hrubých rozvah tak nedbale, že se mohly lehko ztratiti nebo se dostatí do nepovolanych rukou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce posouzena byla sporná věc v napadeném rozsudku zcela správně, a proto dovolací soud schvaluje věci i zákonu vyhovující důvody napadeného rozsudku. I když se dovolatel snaží znehodnotiti význam hrubé rozvahy — uváděje při tom okolnosti v řízení soudu prvé stolice nepřednesené, tedy v dovolacím řízení novoty podle § 504 c. ř. s. nepřipustné, — podle § 27 čís. 1 zákona ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák. jest důležitým důvodem k předčasnému propuštění zaměstnance jeho nevěra ve službě, za niž jest považovati zaměstnancovo chování, které se přiči povinností služební věrnosti, vyplývajícím ze všeobecných i z konkrétních okolností dotyčného služebního postavení. Dovolatel byl zaměstnancem revisní kanceláře. Činnost její je podmíněna zvýšenou důvěrou její komitentů, že obchodní tajemství komitentovo činností revisní kanceláře, kterážto činnost jest právě takové povahy, že ji bez úplného obnažení všech obchodních tajemství revidovaného obchodu ani nelze prováděti, zůstane za všech okolností uchráněno před každým nepovoláním. Přenese-li majitel revisní kanceláře tuto jemu jeho komitenty věnovanou zvýšenou důvěru na svého zaměstnance, zavazuje ho zvýšenou měrou k věrnému mlčení. Nesejde tedy na tom, zda hrubá rozvaha, o kterou jde v souzeném případě, byla více méně pro revidovanou firmu důležitá a v jaké míře mohlo její prozrazení a zveřejnění revidované firmě uškoditi. Na tom sejde, že obsah této rozvahy a tím také její průtisk nesměl vyjíti z dosahu moci oprávněných činitelů, že byl chráněn obchodním tajemstvím revidované firmy a také obchodním tajemstvím revidujícího podniku. Dovolatel, jenž byl povinen věrností revidujícímu podniku, závažně tuto věrnost porušil již tím, že si průtisk vyhotovil, tedy jednal na vlastní pěst tak, že to mohlo u revidované firmy vzbuditi pochybnosti o spolehlivém a přísném zachovávání obchodního tajemství revidujícím podnikem a otrásti důvěrou revidované firmy k podniku, jemuž žalobce měl sloužiti věrně, podle přísných intencí tohoto bez důvěry komitentů existovati nemohoucího podniku.

Čís. 10177.

Bylo-li ve výpovědi z nájmu, dané 4. října 1929, k stěhování 1. ledna 1930, uvedeno, že byt byl najat na čtvrtletní výpověď, jest tím dosta-
tečně naznačeno a udáno, že nájemní poměr má končiti dnem 31. pro-
since 1929.